

blive behandlet i Forbindelse med Lovforslaget om Lønninger ved Hæren m. V. De Grunde, som iøvrigt anførtes for Lovforslagets Bebyggelse, vare hovedsagelig, at den Beføstning, som det vilde medføre mere end den nuværende Ordning, ikke var uforholdsmæssig stor, og at den Ordning, der her blev foreslaaet, stod i god Samklang med, hvad der tidligere havde foreligget Landsstinget og i Principet var blevet billiget af dette Thing. Med Hensyn til disse to Grunde skal jeg bemærke, at den første af dem vistnok maa siges at være rigtig, thi efter det foreliggende Overflag vil Merudgiften indskrænke sig til lidt over 28,000 Kroner. Derfra maa ganske sikkert drages 4,800 Kr., som komme til at gaa bort fra Intendanturkorpsets Budget, men det maa jo vel erindres, at disse i Virkeligheden som Statsudgifter maa regnes med, idet de komme frem paa en anden Konto, nemlig Kontorchefsposten og en anden Post i Krigsministeriet. Det maa ligeledes bemærkes, at Beregningen er stuet efter de ældre Lønninger, og man først kan faae en fuld bestemt Overblik over, hvad Merudgiften vil blive, naar den nye Lønningslov kommer til at foreligge; men i Realiteten kan man vel sige, at det forholder sig rigtigt, at Merudgiften ikke vil blive særdeles betydelig. Den anden Grund, nemlig, at Forslaget i sin nærværende Skikkelse staar i god Samklang med, hvad Landsstinget tidligere har erklæret sig for, turde derimod være af mindre Betydning for Folkethinget; thi det vil jo erindres, at, naar vi have haft Hærsudkastene til Forhandling her, har det stadig været et Dnske hos Folkethingets Udvalg, hvilket ogsaa er blevet billiget af Thinget, at dette Spørgsmaal blev faaaret bort derfra, at det blev behandlet særlig, og, som det vistnok staar udtrykt i en eller flere Betænkninger, at det maatte blive behandlet i Forbindelse med Organisationen af Krigsministeriet. Disse forskellige Omstændigheder gjøre da, at vi her ved Behandlingen af dette Forslag ere noget anderledes stillede end sædvanlig, naar Lovforslag komme til os fra Landsstinget; vi savne den indgaaende Behandling og Belysning fra alle Sider, som Landsstinget ellers saa omhyggelig lader sine Lovforslag blive til Del, og vi maa som Følge deraf begynde saa godt som forfra. Jeg skal da tillade mig her at dvæle ved Lovforslaget, først saaledes som det er, og dernæst gaa over til at gjøre nogle Bemærkninger om de Principer overhoved, som ligge til Grund for Lovforslaget, og de Afvigelser i Meningerne om enkelte Punkter, disse vedrørende, som have gjort sig gjældende fra forskellige Sider her i Folkethinget. Ved denne Omtale af den første Del vil jeg hovedsagelig komme til at dvæle ved Enkeltheder; men jeg skal naturligvis kun dvæle ved saadanne Enkeltheder, hvori der skjuler sig et Princip. Som de Herrer ville have bemærket, har dette Forslag et meget stærkt militært Tilfuit.

Det gaar ud paa, at man skal gaa over fra den civil-militære Institution, som Forpleiningskorpset nu er, til et rent militært Korpss med Personale, der har de samme Benævnelser helt igennem, som nu findes ved Hærens taktiske Afdelinger. Jeg vil tilstaa, at jeg lige overfor dette Spørgsmaal stiller mig temmelig flegmatisk. Det er mig i Grunden ligemeget, enten det ene eller det andet finder Sted; skulde jeg helde til nogen Side, skulde det være til den, ikke at gjøre det, idet jeg nemlig mener, at der kan være Noget, der taler for, at de Charger, Benævnelser osv., som man nu er vant til at knytte til bestemte Poster, bestemte Funktioner i den aktive Hær, ikke ligefrem blive overførte paa Funktionærer, som ene have med Hærens Administration at gjøre; men iøvrigt vil jeg som sagt bemærke, at jeg anser dette for at være et underordnet Spørgsmaal. Naar der imidlertid for en saadan Foranstaltning i Lovforslagets Motiver anføres to Grunde, vil jeg tilstaa, at jeg tillægger ikke netop de to Grunde nogen særdeles overveiende Betydning. Den ene af disse Grunde er den, at man mener, at der derved vil befestes og fremkaldes en mere kammeratlig Aand og Tone blandt Forpleiningskorpsets Medlemmer paa den ene Side og Hærens Officerer paa den anden, og den anden Grund er den, at man mener, at Officererne, naar Forholdet bliver saaledes ordnet, som her er foreslaaet, da med større Tilfredsstillelse og Glæde vil søge over i Korpsets Tjeneste, og at der derved vil tilføres det bedre Kræfter, end det ellers vil blive Tilfældet. Jeg tillægger som sagt ingen af disse to Grunde særdeles Vægt. Hvad den første af disse angaar, da tror jeg, det skal have viist sig, at man har haft Intendantur, der vare Officerer, og at Forholdet har været meget daarligt, og at man har haft Intendantur, som ikke have været Officerer, og at Forholdet har været udmærket. Det er i Reglen her ikke Skolen, men Personen, der afgjør, hvorledes dette Forhold er. I Reglen er det meget godt. Intendanturterne ere saaledes i Reglen meget velfete Personer i Afdelingerne, om ikke af anden Grund, saa fordi de ere det Medium, gennem hvilket Pengene udbetales til Officererne. Hvad den anden Grund angaar, da tror jeg, at der er to Ting, man maa huske, der skulle tilføre Forpleiningskorpset Kræfter, nemlig dels Lyst til at arbejde i dets Tjeneste, og dels en saadan Stilling for Forpleiningskorpsets Medlemmer, at der kan være nogen Fordel for Vedkommende ved at gaa over i Korpset. Dersom disse to Ting ere tilfede, saa vil Arbejdet blive godt, hvorimod jeg ikke tror, at noget særlig Godt fremkaldes ved, at Personer drives eller lokkes over i Forpleiningskorpset gennem Noget, der nærmest maa komme ind under Begrebet: den hønnettede Ambition. Medens jeg altsaa stiller mig temmelig ligegyldig og flegmatisk overfor dette Spørgsmaal, nærer jeg derimod en meget stor Be-